

med Hensyn til de hidtil ansatte Præster, fremgaar det, at i hvert Tilfælde 7 af disse Præster har været enstemmigt indstillet af Menighedsraadet. Det viser sig altsaa, at Bestemmelsen ikke kan betragtes som en fuldstændig Hindring for, at disse Mænd kan blive indstillet.

Jeg kommer saa til 2det Stykke af den nuværende § 2 om de egentlige Lægmandspræster. Ministeren har foreslaaet, at Biskoppen, før Afstemningen i Menigheden fandt Sted, pure skulde kunne forkaste en Ansøger, idet Biskoppen havde det i sin Magt at udtale, at han ikke fandt Manden kvalificeret eller moden til efter en forudgaaende Afstemning i Menigheden muligvis at opnaa Præsteembede i Folkekirken. Flertallet har fundet, at denne Myndighed for Biskoppen var for vidtgaende, og med hele det Syn, Flertallet har paa Menighedsraadsinstitutionen, har man ment det rigtigst at lægge den afgørende Indflydelse i Menighedsraadets Haand, saaledes at det bliver, som det nu er Praksis, at Menigheden gennem sin Afstemning udtrykker, hvorvidt den ønsker vedkommende Mand til Præst, hvorefter Biskoppen senere gennem en Kundskabsprøve overbeviser sig om, at vedkommende har de for Stillingen fornødne Kundskaber. Paragraffen er yderligere indskrænket, idet man har fundet, at en Del af Ordene kunde undværes, da de udtrykker det samme, som allerede i Forvejen var udtrykt.

Paragraf 4 omhandler Forflyttelsesbestemmelserne for de egentlige Lægmand. Efter den nuværende Ordning kan en Lægmandspræst overhovedet ikke selv søge bort fra det Embede, han er blevet ansat i, han maa vente, til en Menighed ansøger om at faa ham til Præst. Denne Bestemmelse har saavel Ministeren som Flertallet ønsket at komme bort fra. Ministeren har gennem Erklæringer fra Biskopperne erfaret, at Biskopperne i høj Grad ønsker at komme bort fra denne Ordning. De fleste Biskopper ser overordentlig liberalt paa Sagen og ønsker, at Lægmandspræsterne faar samme Ret til at søge Embede som andre Præster i Folkekirken. I Modsatning til Biskopperne udtaler det teologiske Fakultet, at man absolut maa ønske, at der ikke sker nogen Lempelse; hverken i Bestemmelserne om Ansættelse eller om Forflyttelse af Lægmandspræsterne ønsker Fakultetet nogen Forandring. Ministeren har taget Standpunkt midt imellem de to Ansøgelser, Biskoppernes paa den ene Side og Fakultetets paa den anden, og har foreslaaet, at disse Præster skal kunne søge

Embede, naar de har været 8 Aar i Embede. Flertallet har foreslaaet dette Tal ændret til 7, idet man samtidig finder, det vilde være praktisk at ændre det foreslaaede Aaremaal i § 1, som ikke mindst har Hensyn til Præster fra det danske Missionselskab, der søger Ansættelse her i Landet efter en Missionsperiode paa Hedningemissionsmarken. Man har fundet det heldigt, at der i begge Tilfælde gjaldt samme Aaremaal; og har derfor foreslaaet 8 ændret til 7, hvilket i Forhold til den bestaaende Ordning, der overhovedet ikke giver de paagældende Præster Ret til at søge Forflyttelse, maa siges at være en meget stor Indrømmelse.

Efter Lovforslaget skal saavel Biskoppen i det Stift, hvor vedkommende har været ansat, som Biskoppen i det, i hvilket han søger Embede, afgive en Erklæring om vedkommendes Virke. Flertallet synes, det kunde være tilstrækkeligt, naar Biskoppen i det Stift, hvor han har virket, udtalte sig om hans Arbejde, idet Biskoppen i det Stift, hvor han søger Embede, ikke med samme Autoritet kan udtale sig om hans Arbejde i Menigheden, hvorfor hans Erklæring herom efter Flertallets Mening ikke kan have nogen særlig Værdi.

Til § 5 er sket en kort Tilføjelse, idet man har ønsket, at de, som skal have Stipendier til Studieophold i Tyskland, kun bør være danske teologiske Kandidater og Præster, der har faaet dansk teologisk Uddannelse, hvilket jo følger ganske af sig selv.

Til 2det Stykke af § 5 har været knyttet en Del Overvejelse, idet der fra enkelt Side indenfor Udvalget har været Ønske om, at der efter Ordet „Mænd“ blev tilføjet „der har dansk Statsborgerret“. Man har ønsket at sikre sig, at ingen uden dansk Statsborgerret kunde faa Ansættelse i Folkekirken, og man har med dette for Øje forespurgt Ministeriet, om man fra Ministeriets Side kunde indestaa for, at dette altid blev praktiseret, og om Ministeriet kunde paatage sig Ansvaret for, at man aldrig gik udenfor denne Regel. Hertil har Ministeriet svaret, at det følger af Grundlovens § 17, at kun Mænd med dansk Statsborgerret kan udnævnes til Præster i Folkekirken under dennes nuværende Ordning; i ethvert Kaldsbrev for en Præst indføres der ogsaa ganske som i andre Statsembedsmænds Beskikkelser Ordene „som har Indfødsret“. Indfødsret antages derimod ikke at være nødvendig for Konstitution i Embedet. Ministeriet maa i Henhold til det saaledes anførte anse den foreslaaede Tilføjelse for overflødig. I Hen-